

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSA Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi Z.K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P.

z dnia 11 września 2006 r., sygn. akt [...]

wydanego w sprawie z powództwa Z.K.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń A. Spółce Akcyjnej

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 marca 2009 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 24 października 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 24 października 2008 r. odrzucił, wniesioną w dniu 15 września 2008 r., skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, stwierdzając, że skarżąca, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika procesowego uiściła od skargi opłatę sądową podstawową w kwocie 30 zł, zamiast opłaty w wysokości 1 250 zł, przyjmując błędne założenie, że udzielone jej przez Sąd - w postępowaniu zakończonym orzeczeniem, od którego wniosła skargę - zwolnienie od kosztów sądowych, wywołuje także skutki w postępowaniu wywołanym wniesioną skargą. Sąd Okręgowy stwierdził ponadto, że do skargi nie zostało dołączone pełnomocnictwo autora skargi.

Rozpoznając zażalenie, w którym skarżąca powołała się między innymi na „ochronę praw nabytych” w postępowaniu zakończonym orzeczeniem, od którego wniosła skargę, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie wymaga bliższego uzasadnienia stwierdzenie — ze względu na jego oczywistość — że w pojęciu „praw nabytych” nie mieszczą się uprawnienia procesowe.

Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, mającej moc zasady prawnej (OSNC 2008, nr 11, poz. 122), której znaczenie pełnomocnik skarżącej błędnie zinterpretował, uznał, na przykładzie sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem co do istoty sprawy, od której wniesiona została skarga kasacyjna, że zwolnienie strony od kosztów sądowych w sprawie, przyznane w postępowaniu przed sądem powszechnym, nie obejmuje postępowania kasacyjnego. Pogląd ten odnieść należy także do postępowania wywołanego skargą przewidzianą w art. 424¹ k.p.c., czemu Sąd Najwyższy dał wyraz w uzasadnieniu tej uchwały.

Rozważając zakres jej związania - jako zasady prawnej - w czasie stwierdził, że dokonana w uchwale wykładnia ma zastosowanie na przyszłość, od

dnia jej podjęcia. Oznacza to, że do skarg wniesionych przed uchwaleniem uchwały, nie powinna mieć zastosowania wspomniana zasada prawna.

Skarga wniesiona została w dniu 15 września 2008 r., a zatem po wydaniu uchwały z dnia 5 czerwca 2008 r. Twierdzenie zawarte w zażaleniu, że nie mogła mieć zastosowania, ocenić zatem należało, jako bezzasadne.

Odnosnie zarzutu dokonania przez Sąd Okręgowy wadliwej oceny w zakresie skuteczności pełnomocnictwa w postępowaniu wywołanym skargą przewidzianą w art. 424¹ k.p.c., stwierdzić należy, że odwoływanie się w zażaleniu do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2006 r., III CZ 13/06, wskazuje na niezapoznanie się z uzasadnieniem wspomnianej uchwały składu siedmiu sędziów. W uzasadnieniu tej uchwały zakwestionowany został pogląd, wyrażony w postanowieniu, na które powołał się pełnomocnik skarżącej.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).